

VECKOBLADET

8

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND

Utkommer fredagar

1986 12:e årg

Lösnummerpris 2:00

Fredag den 7 mars

Vpk om centrumtrafiken:

Bilarna stör gatans teater

Sedan vpk-are i olika facknämnder sagt sitt – delvis refererat i tidigare VB-nummer – har nu vpk Lunds styrelse formulerat det överordnade remissvaret på utredningen om centrumtrafiken. Det är en omfattande text om tolv sidor.

VBBs utredning underkänns, inte minst för att den varit så snäv i synsättet. Vpks remissvar anlägger i gengäld ett brett historiskt, rumsligt och funktionellt perspektiv. Man pekar bl a på det för Sverige rätt unika gatulivet kring Mårtenstorget, som reviderat gatans funktion som teater. Inte kan man köra omkring med bilar i folkvimlet på en teaterscen!

Vpk kommer följaktligen fram till rätt annorlunda lösningar än konsulterna VBB. Men eftersom de lösningarna "bygger på en miljösyn och respekt för stadens historiska funktioner som finns företrädd hos alla politiska partier", tror man att det är möjligt att genomföra den.

Den nya vitaliteten

VBBs utredning drevs ju fram av centrumköpmännen som orots av konkurrensen från externvaruhus (typ Mobilia) och andra orter. Men läget är ju det, skriver vpk, att stadskärnan just nu präglas av en osedvanlig vitalitet. Det byggs mängder av bostäder, nya butiksstråk kommer till, antalet restauranger och kafeer har mångdubblats. Därmed har vi tyvärr också fått fastighetspekulation och galopperande hyror.

Men vpk förstår också köpmännens oro. Det är obestridligt att traditionella cityfunktioner har flyttat ut från stadskärnan. "Det är inte bra när en fackavdelning flyttar ut sin expedition från det centrala Folkets Hus till en byggnad ute på en åker", skriver det landsbygdkritiska vpk och tänker tydligen på Kommunal som etablerat sej på Gastelyckan.

Som på medeltiden

VBB föreslår visserligen en del gågator och avspärningar, och här nickar vpk gillande. Men på det hela taget går VBB-förslaget ut på att dra in fler bilar till stadskärnan, främst genom att öka antalet p-platser.

Vpks syn är, inte oväntat, en annan. Man vill göra det mycket bättre för gående, cyklister och kollektivtrafikanter, och man inser att det måste innebära försämringar för bilisterna. Man talar om "ekonomiska och fysiska" hinder.

Ett exempel belyser vpks radikalt annorlunda prioritering. VBB menar att cyklister söderifrån bör lotsas in på den enligt deras förslag relativt bilfria Grönegatan. Vpk tycker att man ska cykla på

Stora Södergatan: "Självklart ska cyklisterna få använda den gata som varit huvudinfart till staden ända sedan tiohundratalet och inte förvisas till några bakgator", skriver man.

Avgifta bussarna!

Bussarna, både stadsbussarna och SJs regionalbussar, är ett dilemma. Vill man ha in folk i stadskärnan samtidigt som man säger nej till privatbilarna måste kollektivtrafiken öka. Men dagens dieselbussar bullrar, förorenar och tar plats.

Vad SJ-bussarna beträffar menar vpk faktiskt att deras antal ska minska. Men det ska ske genom att järnvägen tar över uppgifter. De största trafikströmmarna kommer till Lund från söder, sydost och öster. Det mesta av den trafiken kan ledas in på stambanan, säger vpk. Det förutsätter att Klostergården åter får en station, att pågatågen får fler målpunkter i Malmö och att tågtrafiken på banan till Staffanstorps, Dalby och Veberöd återupptas. Järnvägsfrämjandet har nyligen visat att en pågatågstrafik på en elbana till Dalby inte blir stort dyrare än dagens bussar, och ett förbindelse-spår som leder in en del av den trafiken till Lund kan byggas för 50 miljoner, enligt en kvalificerad gissning.

För stadsbussarnas del framhåller vpk alternativa framdrivningssätt, med ett försiktigt förord för den beprövade trådbuss-tekniken. Stadsbussarna ska få behålla sin terminal på en något förminskad Botulfplats. Regionalbussarna däremot behöver inte någon central terminal, anser vpk, utan tänker sig ett raffinerat system av bytespooler.

Okunniga VBB

Indirekt kan utläsas att vpk förespråkar även vissa andra tekniska lösningar för busstrafiken: "Bilarna får elektroniska orien-

Internationella kvinnodagen firas i bibliotekets hörsal på lördag kl 18–22. På programmet står bl a historik om 8 mars, dikter, musik, visning av bilder från Nicaragua och Chile, information om fredsmarschen, lotteri, fika mm. Arrangerar gör Grupp 86 (samarbetsgrupp för kvinnor och kvinnoorganisationer i Lund).

Till alla som kämpar mot

KABEL-TV

Bostadsrättsföreningen (i HSB) Östra Torn i Lund beslutade den 26 februari med 65 röster mot 33 att EJ installera kabel-tv på området! Det var vid en extra föreningsstämma som kommit till stånd genom att 33 (kabel-tv-anhängare) av föreningens 252 medlemmar önskade beslut om detta.

Före mötet försökte några av kabelmotståndarna att informera utifrån snabbt förvärvade kunskaper. Bl a hölls två möten där Inga Ranstams program "Barntillatet" om kabel-tv kördes (efterskickat på kasset från Sveriges Radio). Uppslutningen var inte stor men blotta annonseringen i alla trappuppgångarna satte kanske ändå igång tankeapparaten och röstföreterna.

Ideologi och ekonomi

Därefter följde (i alla trapphusen) upprekta artiklar ur DN med rubrikerna "Barnen blir förstörda" och "Kabel-tv stöter på motstånd" (DN 23.2) samt en uppmaning att inte utebli från

omröstningen.

Inte vet jag om "kampanjen", som uppstod spontant hos olika individer och aldrig egentligen samordnades, påverkade beslutet. Det hade kanske blivit så ändå, för en annan viktig faktor var säkert det ekonomiska. En styrelsemedlem informerade på mötet mycket noga och rejält om de alternativa televerket "erbjuder", nämligen Kaskadnätet och den sk Lundamodellen, en modifierad stjärn-nät-variant men där televerket tar över hela nätet på en tioårsperiod och med oklara följder. För pensionärerna som slutit upp på stämman var säkert de ekonomiska faktorerna avgörande.

En respit

Vi inser ju alla att det blott rör sig om en respit, men det andrummet behöver vi för att samla ytterligare kunskap så att inga uppgivna, häglösa beslut fattas ("det lönar sig ändå inte", förr eller senare måste vi ändå ta det..."). Och under tiden hinner förhoppningsvis det mänskliga förnuftet ifatt tekniken.

Lund minns Olof Palme

Två kulor mot Olof Palme betäckt i sitt blod han föll nog syntes det klart och tydligt vem som i det vapnet höll

Sökandet efter Olof Palmes okända mördare fortsätter och under tiden stannar Sveriges politiska liv upp i sorg och skräck.

Man oroar sig med rätta för att det skall vara en utländsk terrorist vars handling kan resultera i rasism och pogromer men tidningarnas intresse för det ur detta perspektiv mer neutrala RAF hjälper kanske en annan oro. Vad händer med tolerans och debatt om det visar sig vara en svensk?

Klarar vi att upprätthålla ett öppet, tolerant samhälle? Klarar vi att fortsätta den politiska dialogen om revolutionen visar sig vara ett politiskt argument? Vad har vi redan för samhälle där detta skett? Hur mycket har vi själva bidragit till hat och intolerans?

Gösta Bohman tog på ett bra sätt upp den förbjudna tanken när han på lördagsmorgonen med brunten röst önskade många av sina uttalanden om Olof Palme osagda. Bohman har givetvis inget ansvar för mordet, hätskheten mellan honom och Olof Palme var ju ömsesidig, men som en människa med civilkurage kan han inte låta bli att rannsaka sig själv. Individens verkar i ett större sammanhang och ibland blir konsekvenserna av hennes handlande större än hon menar.

Det finns åtskilliga ledarskribenter och journalister som har anledning att rannsaka sina samveten idag. Tyvärr märks det indirekt på många kommentarer om den nye partiledaren att man på borgerligt håll inte glömt hatet mot hans företrädare.

Men vi i vänstern har ingen anledning till att tyvas. Vi har själva mer än en gång använt oss av ett våldsromantiskt och revolutionärt språk som nu verkligen framstår som aningslöst. Av utländska kamrater borde vi ha lärt oss hur kort det är mellan ord och handling även om handlingen inte är den man trott. I exempelvis Uruguay medförde en väpnad vänsterörelse att ett från början relativt välordnat land snabbt gled in i en våldsspiral och diktatur. Vänstern var främsta offret men ansvaret inte bara högers.

Intoleransen och våldsromantikens finns även i det lilla. I diskussionerna kring Kulturmejeriet raljerade vi i VB om Lennart Rydes villa som 'rivningsobjekt'. Hade någon besviken mejerist tagit det på allvar och tänt på Rydes hus om mejeriet rivits hade vi haft lika stor anledning till att tänka efter som författaren Lars Gustafsson har idag.

Nej, demokratin förutsätter en dialog mellan meningsmotsändrade som respekterar varandras uppsåt och existensberättigande. Lika väl som Olof Palme bort få fortsätta leva och Per Francke få sitta i en tryckfrihetsjury, lika väl måste vi tro att moderater inte vill riva hus av ondska utan för att de tror det är bra.

Denna tolerans är demokratis förutsättning. Denna tolerans omöjliggör fortsatt mördande.

Bestörtning, sorg, vrede. Från Lund finns inga andra reaktioner att redovisa än från andra håll. Men kanske är det ändå tillfälle att skriva ner några lokalt färgade reflexioner.

En äldre bror

För den som var ung, hade intellektuella böjelser, var socialist och befann sig i Lund på 60-talet fanns det tre personer som man tvungen att förhålla sig till. Det var Ernst Wigforss, Tage Erlander och Olof Palme. Det var inga avlägsna storheter, man kunde träffa dem nästan årligen, fråga dem och fånga deras personliga reaktioner på idéer och händelser. Den viktigaste av dem var Wigforss. Han satt först i Lund, sedan i Vejbystrand, mild i formuleringarna, men med en allt tydligare och bittrare kritik av den socialdemokratiska regeringspolitiken. Wigforss var farfadern, gammal och klok, men med barnasinnets kvar, man kunde tala till honom som en jämnårig. Erlander var fadersfiguren som årligen kom och höll hov, ofta både för oss i socialdemokratiska studentklubben och för den borgerliga publiken på Stora salen. Erlander var tydligt av en annan generation och andra värderingar. Han stord mitt uppe i regerandet och honom försökte man göra intryck på, påverka, få att reagera.

Palme var en beundrad äldre bror som redan hade gått in i firman. Han angav modellen för hur en akademisk socialist skulle bedriva politik i det tidiga 60-talets Sverige. Man skulle gå in i Kanslihusets innersta cirkel och där jobba för en rationell, upplyst och i socialistiska övertygelser grundad politik. Många, kanske de flesta inom den krets av människor som då var aktiva i socialdemokratiska studentförbundet följde den linjen. De sitter idag som statssekreterare, ministrar, ledande administratörer eller för den delen chefredaktörer.

Småsyskon i avgrunden

Från mitten av 60-talet kändes det inte längre möjligt att göra så för dem av oss som inte redan tagit steget till Stockholm. Det hade inte saknats förebud - Kongokrisen, Kuba - men med Vietnamkriget och dess avspiegling på hemmaplan blev politik något annat än att sitta på efterstisars över pyttipannan. Jörn Svensson, en av de ledande kamraterna i socialdemokratiska studentklubben, lämnade partiet 1966 och gick in i det nyomdöpta Vpk. Vi som inte följt rälsten till kanslihuset fann oss plötsligt stå i gathörnen säljande Vietnambulletinen. Där blev

vi spottade på och skällde för att vara betalda från Moskva eller Peking. I demonstrationer i Lund och Båstad blev vi bortlyfta av Erlanders och Palmes poliser. Då räckte det faktiskt inte med några abstrakta formuleringar i Palmes Gävletal eller humanistiskt småprat från Erlander. Realiteten var ju att den socialdemokratiska regeringen bekämpade människor som oss, förföljde oss med hjälp av Säpo och som det senare visade sig IB. Russelltribunalen pm Vietnam kunde hållas i Storckholm trots regeringen, inte tack vare den. Inrikespolitiskt blev behandlingen av gruvstrejken en liknande signal. Jag tror inte vi tvivlade på Palmes hederlighet eller radikala uppsåt - mot borgarna försvarade vi honom - men vi uppfattade att han utnyttjades på ett försåtligt sätt, som ett radikalt alibi av en regering, som inte vågade eller ville stå för sin socialism. Okänsligheten för kritiken mot Pukas, ett system som drastiskt förändrade vår arbetsmiljö gjorde oss inte välvilligt ställda. (Det här måste ha varit en svår period också för en del av dem som redan satt i kanslihuset - läs Olle Svennings som jag tycker konstnärligt bristfälliga men politiskt skakande romaner om sådana erfarenheter.) Man kan säga att ett par generationer av studenter och intellektuella gick förlorade för socialdemokratin, ett förhållande som har satt märkbara spår i svensk politik och regeringsmakt. Korridorerna i kanslihuset nyrekryterades i stället med SSU-are (förvisso med andra och kanske större förtjänster) och i övrigt av akademiker med borgerlig grundsyn och förmåga att vända kappan efter vinden. De flesta av oss andra hamnade efter hand någonstans i närheten av femprocentpartiet Vpk. En del, däribland Palme tror jag, har uttryckt det så att vi därmed frivilligt avsåde oss möjligheten att praktiskt-politiskt påverka den svenska samhällsutvecklingen.

Möten med lundavänstern

Det var, för att återgå till huvudtemat, alltså ofrånkomligt att när Palme kom till Lund som statsminister så gick det illa. Nu mötte han i Stora salen inte bara de gamla vanliga biffiga marskalkstyperna och borgarna som såg honom som en klassförrädare - dom hade Erlander virat kring lillfröret med sin charm och lundaanknytning. Nu fanns det också en kritik mot Palme från vänster, en vänster som hade andra erfarenheter än hans egna, och den kritiken kunde han inte klara. Wigforss kunde säga att han tvekade hur han skulle ställa sig 1917, "kän-

lan vill en sak, men förnuftet en annan". Vad vi fick höra av Palme var skällsord om stalinism, där han lät som ett spöke från kalla kriget. Det var bara dumt och missriktat. Han fortsatte att missbedöma kritik från vänster på det sättet - senast såg man vad han sa om den fackliga oppositionen nu i januari. Att han så tydligt visat en öppnare attityd gentemot Vpk på senare år ska inte glömmas men ändrar inte min bedömning.

Förhållandet mellan Palme och Lund och kanske t o m Skåne var alltså inte det bästa, och han höll sig borta från Lund i nästan tio år. Jag tror att jag sista gången hörde honom i Stora salen våren 1982. Han var i opposition då och mötte enbart frågor och kritik från höger som han rutinerat och elegant kunde avvärja. Salen var välbesatt, mest av studenter som i huvuddelen av sitt politiskt medvetna liv trots att partiledare skulle vara tröga som Fäldin eller lättviktiga som Ahlmark/Ullsten, medan Palme var en gråsluk typ på TV. Här var han i högform: snabb, kvick, spirituellt, allvarlig när det behövdes och med ett internationellt patos, huvudet högre än någon annan partiledare. Jag tyckte jag såg hur folk kippade efter andan i förväning och förtjusning. Lunds socialdemokrati fick nog något hundratals välbehövliga röster den kvällen.

Att tänka eller handla

Jag tror att skillnaden mellan Palme å ena sidan och Erlander och Wigforss å andra var hans självklart positiva hållning till makten. Wigforss avgick för att tänka och Erlander skulle kunna ha gjort det, men inte Palme, han var en handlingsmänniska. Jämförelsen med Kennedy är ofrånkomlig, samma lustfylldhet i regerandet, ja samma attraktion, nästan sexighet. Sedd så blir Palme en modern politiker av managertyp, men det är naturligtvis bara en del av sanningen. Vad som fanns var ju också mod och engagemang. När jag stuttit och pratat politik på några olika håll i världen har jag ju inte kommit med gnetig Vpk-kritik mot Palme utan med stolthet och glädje talat om det svenska välfärdsbygget och om den progressiva svenska utrikespolitiken under ledning av en tänkande och kännande och levande regeringschef.

Andra får säga sin mening, jag har här försökt ge min personliga tolkning. När jag har haft tårar i ögonen de här dagarna har det varit ungefär som jag ibland kan få det när jag hör människor sjunga Internationalen.

Sten Henriksson

KOMMUNAL STUDIO

"Närradion har kommit för att stanna", konstaterar vpk i en aktuell motion till fullmäktige. Vpks inledande förhållning har besannats i åtminstone ett avseende, nämligen att små och fattiga föreningar i vissa fall haft svårigheter med att få tillgång till studio. Ska närradion bli den allemansradio som det är tänkt skulle det behövas en kommunal studio. En sådan kan med enkla medel anordnas vid AV-centralen på Svaneskolan, på pekar motionärerna.

TRÅNG SKOLGÅRD

Man har i dagarna kunna läsa om föräldrars oro över den borgerliga linjen att behålla (och bygga ut) SJ-bussarnas terminal i kvarteret Galten söder om Märtenstorget. Det innebär risker för de allt fler lågstadiet barnen på Vårfruskolan.

Men den skolan har också andra problem. Lokalerna är trånga, biblioteket används som klassrum. 175 elever delar på

två toaletter. Och på skolgården står det en massa bilar. Det blir dåligt med utrymme för lek och bollspel är utslutet. (Det blir inte bättre av att flera av bilarna tillhör lärarna, VBs anmärkning.)

Vad tänker skolstyrelsens ordförande göra åt detta, undrar Roland Andersson (vpk) i en interpellation.

Politik & fest

Rättelse till Amalia i nr 7, sid 3, sp 4, rad 3: "andre" ska vara "andra".

På söndagskvällen hade VPK i Lund en kommunalkvinnopolitisk fest med hembakat bröd, greksallad och vin. Sammankomsten var ägnad att avsluta projektet "feministiska aspekter på kommunalpolitiken" som Lena Lundgren och Tora Friberg redogjorde för i VB nr 41-85. I akt och mening att knyta en kvällens samtal till feministisk teori var också psykologen Margot Bengtsson inbjuden för att tala om makt och kön.

Utan män

Diskussioner om politik och personliga erfarenheter fyllde det något kyliga studiecirkelrummet på stadsbiblioteket efter det att Margot Bengtsson hållit sitt anförande och intervjuarna talat om resultatet av projektet. Vi följde nästan hela tiden rutinen med ordförande och talarlista, något som kändes ovanligt att kombinera med att dricka vin, men det behövdes nog. Sällsamt var också att kvinnor som här skedde under ett politiskt möte apostroferade varandra, begärde replik och gick emot eller höll med varandra, på kommunmötena i VPK-Lund antror normalt männen talarstolarna och krigar mot varandra verbalt och tar föga mer notis om kvinnorna än vad sjörövarna tar om skeppskatten och kocken i stridens hetta.

Mannen är normen

Margot Bengtsson talade om de senaste rönen inom feministisk psykologi och redogjorde för två fundamentala principer för manssamhället, vilka var stadda i utveckling redan under feodalismen, om inte förr. Den ena är att mannen är normen och den andra är att könen ej får blandas. Till nämnda principer kopplade hon också "den relativa underordningens lag" som säger att om könen går in på varandras domäner, så måste det ske på ett sådant sätt att kvinnorna aldrig blir mer än nästbäst.

Strategier

Margot beskrev sedan på vilka sätt kvinnor arbetar mot principerna för manlig hegenomi. Från Yvonne Hirdmans analys som återfinns i "Makt och kön" ritade Margot följande paradigm på blädderblocket:

Könen får ej blandas

	Accepterar	Accepterar ej
Mannen är normen	B-strategi	D-strategi
Accepterar ej	C-strategi	A-strategi

Militärskjortor och kavajer

A-strategin innebär alltså att kvinnorna strävar efter att ta plats bland männen på deras villkor. Fram till första världskriget dominerar den här strategin och återfinns också senare i historien. Ett exempel härpå är när vänsterns kvinnor 1968 klädde sig i kläder från det militära överskottslaget och troget följde männen i deras revolutionära fotspår. Ett annat

exempel är dagens kavaj- och karriärkvinnor som återfinns såväl inom industrin som inom politiken, exempelvis i ledningen för Lunds kommun.

B-strategin finns i socialdemokratins massbas, där husmodrarna hävdar sin egen värld och därmed accepterar segregationen av könen, men där de drar sig undan "männens norm".

C-strategin tar form från mellankrigstiden, då man gör karriär av husmodersyrket, startar hushållsskolor och professionaliserar hemarbetet, vilket innebär att kvinnorna följer principen "könen må ej blandas" och samtidigt anammar manliga normer för arbetet.

D-strategin har den nya kvinnörelsen som växte fram i slutet av 60-talet försökt tillämpa, genom att både arbeta i traditionella manliga, fackliga och politiska organisationerna och i särskilda kvinnogrupper för att försöka skapa en allians mellan feministiska ståndpunkter och gängse politiskt arbete.

Statsministern och vänstern

Vi talade också om Olof Palme, som var en politiker som vänstern hade ett svårt förhållande till, kanske med orätt. När han demonstrerade med Nordvietnam mot USAs krig i Vietnam långt innan allmänna opinionen var mogen för att stödja sådana handlingar, så tveklade vänstern på att Palmes uppsåt var rent trots att det var en tydligt radikal politisk handling. Hans kontakter på senare tid med befrielseströrelser och progressiva regeringar i tredje världen har vänstern aldrig riktigt brytt sig om att ta ställning till eller diskutera. En latinamerikan sa i TV att mordet på Palme för honom var en parallell till Allendes död och det är en tankeställare. Det behöver inte vara så att man sätter Palme lika högt som socialisterna i Chile satte Allende men vänstern borde ha ett klarare förhållningssätt till Palme och till socialdemokratins överhuvudtaget. Är det fråga om företrädare för kapitalet eller de sämst ställdas försvarare? Eller är det en kombination av båda, där det är svårt att se vilken tendens som väger tyngst?

Om våldet

Vi måste reagera mot vapen och våld efter mordet på Palme och inte för detta. Man varnade för skjutning med skarp ammunition på Utö strax efter Palmes död, ett absurd exempel på att vi lever i ett land där man skjuter till vardags och det måste vi ifrågasätta.

Fungerande fiol

Bernts fiol får publiken inte veta så mycket om i pjäsen med detta intressanta namn och kanske inte så mycket om själve Bernt heller, men i denna "miniatyr" hinner man skymta några alldeles levande människor och lära och förstå att irratjonalitet och intuition gudskelov kan styra oss långt mer än förnuft och logik.

Verkligheten lär dock dröja med svaret vilken bevekelsegrund som orsakade den tragedi som kom ensemblen att, i likhet med Sveriges övriga teatrar, ställa in lördagskvällens föreställning och som, naturligt nog, sordinerade även söndagskvällen.

Amatörteater har nu både brister och förtjänster, men denna lilla kammaruppsättning är trots allt en liten seger för ensemblen och för regissören. Man har hittat en ton och en form som känns självklar med ett material som i sin anspråkslöshet kan vålla problem. Spelplatsen är en buss på sin ändstation och där händer som alla vet inte så spännande saker. Det som sker när några passagerare stannar kvar i bussen och chauffören hittar en kvarglömd fiol är helt enkelt hela handlingen. Trots att jag egentligen inte vill framhålla någon prestation före någon annan måste jag nämna chauffören själv, spelad av Per Björkenstam, därför att hans rolltolkning verkligen visar att Peter Löfström, som med "Bernts fiol" vunnit Lilla Teaterns dramapristävling, skrivit fungerande nutidsdramatik om om än i mycket litet format – än så länge!

Gå och se "Bernts fiol" på Lilla Teatern:

– det har ni råd med (biljettpris 35 kr),

– det har ni tid med (föreställningens längd 35 minuter, paus, därefter Ionescos kortklassiker "Lektionerna"),
fredag den 7, lördag den 8 eller söndag den 9.3 kl 19.

Skådade norra ögat

Forts från sid 1

teringstavlur, men bussarna får inte ens prioriterade ljussignaler, som numera är standard i åtskilliga västeuropeiska städer! Trots att VBB borde vara förtrogna med sådan elementär modern teknik, har man inte ett enda förslag till förbättring av kollektivtrafikens färdmedel.

Vpk vill utnyttja det lokala kunnandet, t ex i samarbete med LTH. "Ett sådant samarbete skulle ligga i linje med det nu så aktuella talet om att med forskningens hjälp ge Skåne en bättre framtid."

Kvinnornas tradition som vapenlösa måste vi värna om och också verka för fred på gator och torg. Man hoppas att det inte blir nödvändigt att omgärda Ingvar Carlsson med ständiga livvakter för att han ska få leva och att överhuvudtaget kvinnor och män ska kunna röra sig ute på torg och gator även på nättarna liksom tidigare och slippa bli föreslagna att stanna hemma, något skom skedde i Malmö i höstas när det en helg inträffat flera våldsdåd.

Från det kommunala

Krafsa chefen på ryggen

Det har länge varit känt att varken personalnämnden eller dess förvaltning fungerar tillfredsställande. En arbetsgrupp föreslår att personalfrågorna ska läggas direkt under kommunstyrelsen. Den nya organisationen går ut på att centralisera mer makt till kommunstyrelsens AU (Arbetsutskottet, satts. anm.) (kommunallråden och eventuellt någon politiker till). Kommunstyrelsen ska rekrytera och utse förvaltningschefer, som den kan knyta till sig genom tidsbegränsade kontrakt med förmånliga löne- och pensionsvillkor.

Kommunstyrelsens AU ska i framtiden fungera både som personalutskott, arbetsmarknadsutskott och informationsutskott. Redan nu är kommunstyrelsens AU överlastad som ledningsgrupp, rambereidning, budgetberedning, arbetslöshetsnämnd mm. De klarar inte sina arbetsuppgifter. Arbetet med miljövårdsplanen t ex låg på AU i två år innan de själva insåg att de inte orkade med arbetet och skickade uppdraget vidare till miljö- och hälsoskyddsnämnden.

För att orka med alla arbetsuppgifter ska kommunstyrelsen få starka förvaltningschefer som är lojala mot ledningen. "Decentralisering" är ett nyckelord i utredningen. Men decentraliseringen kommer aldrig längre än till förvaltningscheferna. Modellen känns igen från näringslivet.

De anställda, däremot, ska stimuleras att känna "uppskattning och arbetstillfredsställelse". Det ska man uppnå genom att "uppmärksamma och belöna initiativ och arbetsinsatser". Samtidigt beslutar den borgerliga kommunledningen att arbeta fram ett budgetförslag för nästa år som innebär att kommunens verksamhet minskas med 7,5%. Det betyder att man måste dra in på personal. Många är oroliga för att få just sin tjänst indragen. Det är ett hän mot människor att tro att man kan motverka effekterna av sin egen politik med belöningar till dem som krafisar chefen på ryggen

Osmaklig affär

Kommunen ska köpa det lilla svarta huset vid Shellmacken norr om Parentesen. Huset ska rivras för att ge plats åt ett parkeringshus. Lund betalar 230 000 kr för huset.

Ägaren som inte bor i Lund gör sig en rejäl hacka på affären. Han får nämligen också förtur till en nyproducerad bostadsrättslägenhet i centrala Lund, som han snabbt kommer att göra sig av med. Borgarna köper men står inte för betalningen. Betala får istället den göra som stod i tur i bostadskön och skulle haft lägenheten. Betala får också den göra som får köpa lägenheten i andra hand.

Bredgatan 28, 222 21 Lund. Tel 046/12 74 95 (onsd efter kl 18.00)
Postgiron 17 459-9. Prenumeration 90,-/år
Sättning och lay-out: VB-red på acupress, Lund.
Tryck: acupress, Lund. Ansvarig utgivare: Monica Bondesson.
Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsman-
nens egendom. Red förbehåller sig rätten att korta insändare. För
obeställt material ansvaras ej.

Har du flyttat?

Skicka hela adressdelen med din gamla adress till Veckobladet,
Bredgatan 28, 222 21 Lund. Min nya adress är:

Adress: .....

Postnummer: ..... Postadress: .....

NAMNBYTE?

- Döp om Kung Oscars bro till Olof Palmes bro, föreslår miljöpartiet.

Förslaget är kanske lite väl påpasslig, men bra. Det hyllar en stor politiker och har en antirojalistisk udd.

Det finns också en lite hulling i namnet. Den nya bron blir en rätt trist skapelse i grå betong, avsedd för en starkt ökad biltrafik. Därmed symboliserar det nya namnet också ett mörkt kapitel i modern svensk trafikhistoria, som tyvärr är förknippat med Olof Palme, kommunikationsminister under några av de värsta Rekordår-
en.

Grr

Anti-imperialisten Olof Palme

Olof Palmes anförande vid Broderskapsrörelsens kongress i Gävle den 30 juli 1965 blev en av de signaler som kallade den svenska anti-imperialistiska rörelsen till kamp, då i första hand mot USA:s krig i Vietnam. Palme var tidigt ute. Talet framkallade en storm av kritik och hatfulla invektiv. Den borgerliga oppositionen krävde som vanligt hans avgång. Vietnamrörelsen var ännu ung. Några av Palmes formuleringar den gången har blivit grundstenar i den ideologi på vilken den svenska solidaritetsrörelsen bygger. De visar mycket klart att Olof Palme i sitt tänkande byggde på en marxistisk tradition, på det Kommunistiska Manifestet av Karl Marx. Så här uttalade sig Olof Palme:

Det är en illusion att tro att man kan möta krav på social rättvisa med våld och militära maktmedel. ... Det är föga välbetänkt att i en tid av social omvälvning söka vänner bland dem som främst har sina privilegier att mista. Den som är vän med privilegier framstår lätt som rättfärdighetens fiende. Det är inte lätt att förmå människor att ge avkall på vad de uppfattar som rättfärdiga krav därför att deras problem råkat komma i den strategiska brännpunkten för en stormaktskonflikt.

Besök hos gudarna

Vpk Lunds Vandringssektion, Alpina avdelningen och Järnvägssektionen har gått samman om årets sommarvandring. Det blir en två dygns tågresa till Grekland. Vi kliver av vid en station på slutningen till gudaberget Olympos, bestiger toppen (knapp 3 000 m), fortsätter västerut genom de lantliga bergen och når så småningom västkusten för återfärd.

Start blir omkring den 8 juni och hemkomst precis till midsommar. Tågresa är den stora utgiften men vi har sagt att den får kosta högst 2 000 kr per vuxen. Järnvägssektionen räknar just nu på olika alternativ inom den ramen: den "normala" vägen genom Västtyskland, Österrike och Jugoslavien, en östlig variant genom DDR eller Polen och Tjeckoslovakien (chans att se ånglok!), eller en västlig över Adriatiska havet och genom Italien. Eller allra helst en kombination.

I övrigt blir det billigt. Vi sover i tält, normalt utanför alla campingplatser, och har enkla vanor i övrigt. Och priserna är låga på den grekiska bondvischan.

Dessförinnan genomför Vandringssektionen ett långt mindre glamouröst projekt. Det gäller den vanemässiga Påskvandringen. Den startar i år i Osby och drar västerut genom det rätt intetsägande nordskånska landskapet till slutmålet Ängelholm som nås efter cirka fyra dagar. Rutinerna blir traditionella, dvs vindskydd o s v.

Gunnar Sandin, tel 13 58 99, kan ge närmare besked.

Vi demonstrerar ofta i Lund. De uttalanden vi antagit har ofta sänts till Olof Palme. De har gällt Vietnam, Chile, Nicaragua, södra Afrika m m. Vid flera tillfällen har Olof Palme med någon rad visat att han tagit del av vårt uttalande och stött dess krav. Det är svårt att överskatta betydelsen av detta. Solidaritetsrörelserna möts ofta av hän eller likgiltighet. Olof Palme lyssnade. Det har förkommit att massiva solidaritetsyttringar i Lund helt ignorerats av den lokala pressen men uppmärksamats av Olof Palme. På detta sätt har Olof Palme direkt bidragit till kraften i det imperialistiska arbetet i Lund. Det har han också gjort genom att ständigt delta i det stundom hetsiga samtalet om den internationella solidaritetens problem. För detta tackar vi Olof Palme!

Gunnar Stensson

Trafik-TV

Nu har alla partier och organisationer i Lund lämnat svar på VBB:s utredning om trafiken i stadskärnan. Det har uppenbarligen skett under stor vända och kompromissande. Skiljelinjerna som har visioner, idéer och ambitioner att Lund ska satsa på något utöver det vanliga, och de som bara vill just det.

Låt oss börja debattera de verkliga alternativen till VBB:s konventionella lösningar.

Det finns tusen sätt att få bort bilarna från Lunds gator. En del kommer nog att diskuteras i närtevens lundkanal, den som bara kan ses av dem som är anslutna med kabel. Programmet är tänkt att sändas tisdag eller onsdag i nästa vecka!

Oönskad bredd

Västra Ringen påverkar planer för andra delar av Lund. I onsdags beslöt byggnadsnämnden bordlägga stadsplanen för Kaprifolievägens norra del, eftersom kommunstyrelsen ju har beslutat sig för att säga nej till Västra Ringen. Motivet: Om Västra Ringen inte byggs, måste trafiken även i fortsättningen gå i Kaprifolievägen!

Gatukontoret påstår fullkomligt felaktigt att planförslaget innebär en minskning av Kaprifolievägens bredd. Ja, i förhållande till vad som var tänkt, men i förhållande till dagens verklighet betyder det en breddning. Nu riskerar man att den gamla planen genomförs och att Kaprifolievägen byggs ut till den fulla bredd som denna tillåter. Och detta är ju efter vären än den relativt obetydliga breddning som det varit så mycket strid om.

Nej till plast

En glasmästare, som för ett år sedan fick avslag med 7 röster mot 6, hade kommit igen med en ansökan om att få sätta in nya plastfönster (som han redan tillverkat) i hörnhuset Svanegatan - Gyllenkroks allé. Han hade kanske hoppats att en ny majoritet i byggnadsnämnden skulle ge detta lov. Men majoriteten var fortfarande emot, trots att det tillkommit en moderat som var positiv till fönstren.

Genom att vpk erbjudit mp en plats på socialdemokraternas bekostnad var dessa å andra sidan färre, och de var också positiva till bygglov. Det var alltså vpk, mp, c och folkpartiet samt den moderata ordföranden som återigen med 7 - 6 avslag miljöförstörelsen.

Vilka motiv SAP har för att i ett så viktigt principiellt ärende gå glasmästaren till mötes och vilja förstöra det vackra hörnhuset undrar

Tho

Informationscentralen fick bakläxa

Förslaget till organisation för den planerade kommunala informationscentralen fick bakläxa vid kommunstyrelsens sammanträde i tisdags. Ärendet återremitterades till AU - främst för att inte enighet kunnat uppnås med facket i MBL-förhandlingarna.

Oenigheten gäller främst hur man ska rekrytera den nya informationschefen. Utredarna har föreslagit att nuvarande turistchefen Kjellin automatiskt ska befordras till bas för den nya informationscentralen. Både Kjellins egen fackförening, Saco, och SKTF (som annars brukar förorda internekrytering) har envist hävdade att tjänsten ska utlysas så att kommunen får möjlighet att välja sökande. En kraftigt markerad skepsis mot Kjellins kapacitet, således. Problemet för utredarna blir vad man ska göra av Kjellin i det ögonblick någon annan får jobbet. Ytterligare en chefspositionering?

MILJÖGRUPPEN. Sö 9.3 kl 19.30 möte hos Ulla Henriksson, Steglitsvägen 8. Ti 11.3 kl 18 studiebesök på Vattenverket (vid Källbybadet). Alla intresserade välkomna.

BLÅSORKESTERN. Sö 9.3 kl 19 tredelad tillställning: 1) rep av "Varm korv boogie", 2) sedvanliga årsmötesförhandlingar, 3) ost, grönsaker & dryck.

1 MAJ. Vpks förstamaj- och öppethuskommitté behöver fler medlemmar. Kontakta Marianne, tel 131975 resp Lena, 129062.

MUSIK. On 2.4 kl 19.30. Hot Guitars med Per Lundahl & Göran Söderqvist, Konstmuseet. WORLD DRUM & Percussion Festival. Konsert Pub Sparta 14.3.

Kompol har möte må 10.3 kl 19.30. Diskussion om kabelteve, David Kallids inleder.

VECKOBLADET

Detta VB-nummer gjordes av Karin Blom, Märten Dunér och Gunnar Sandin.

Kontaktredaktör för nästa nummer är Märten Dunér, tel 139808.